

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/4289.**

Benyújtás dátuma: **2019-01-22 13:45**

Parlex azonosító: **1DSK33OB0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Arató Gergely (DK)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Kásler Miklós, emberi erőforrások minisztere**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Miért zárják ki az autista gyerekeket a megemelt ápolási díjból?"**

Tisztelt Miniszter Úr!

2018-ban az otthonápolás munkaviszonyként való elismerése komoly szerepet kapott a kormánnyal szembeni társadalmi követelések között. Az elesettek, a rászoruló, a magatehetetlenek segítése minden kormánynak nem csupán feladata, de kötelessége is. Ezzel szemben a magyar kormány nem fordít kellő figyelmet a testi és/vagy szellemi fogyatékkal élőkre és családjukra. Azok a szülők és családtagok, akik beteg hozzátartozójukat otthon ápolják, évek óta küzdenek azért, hogy tevékenységüket munkaviszonyként ismerjék el. Az ő munkájuk napi 24 órás elfoglaltságot jelent az év minden napján. Ők nem mehetnek szabadságra, nekik nem 8 órás a munkaidejük. Hozzátartozójuk ápolása mellett nem vállalhatnak munkát, ezért a család jövedelme is elmarad a dolgozóké mellett. Az ápolási díj szánalmasan kevés, ráadásul a szakszerű segítség sem elérhető mindenki számára – egyrészt, mert vannak, akik messze laknak ilyen intézményektől, másrészt mert a szakosodott intézmények száma nem elégséges.

Bár a kormány nem teljesítette az otthonápolók legfontosabb követelését, de legalább a gyermeket ápolók számára megemelte az ápolási díj összegét. Csakhogy a részletszabályokból kiderült, hogy a rászoruló egy csoportját kiszorította a jogosultak köréből. Egy új kormányrendelet értelmében ettől az évtől egy pontozásos rendszer alapján döntenek el, milyen mértékben kell támogatni a rászorulókat.

Érthetetlen, miért és főleg hogyan dönti el a kormány, ki a rászoruló és ki az, aki kevésbé vagy egyáltalán nem érdemes állami segítségre. Nyilvánvaló a szakmaiság hiánya, ha figyelembe vesszük, hogy például azok az autista gyerekek, akik nagyon nehezen vagy egyáltalán nem képesek önálló életre, kiesnek a támogatási rendszerből. A kritériumrendszer nem vizsgálja a kommunikációs képességet, ami az autisták egyik legnagyobb nehézsége, gyakran csak korlátozott

fejlesztési lehetőséggel. Ez a hiányos, csupán fizikai képességekre alapozó feltételrendszer szűkíti a támogatásra jogosultak körét.

Kérdezem Miniszter Urat:

Vannak-e elképzelései a kormánynak arra vonatkozóan, hogyan fogja egyenlően kezelni a rászorulókat?

Amíg nem készül el egy átlátható, igazságos kritériumokon alapuló értékelési rendszer, megtartják-e a régi elbírálási módszereket?

Egyeztet-e a kormány a szakmai szervezetekkel és az érintett szülőkkel?

Várom válaszát.

2019. január 22.

Arató Gergely

Demokratikus Koalíció